

תמרורים

חוקר מילחמת העולם

נכנס ♦ לתפקידו, כיו"ר ההתאחדות לכדורגל, חודש אחר יום הולדתו ה-42, **שאול סוירי**, מוזכר מועצת פועלי רמת-גן, יליד בגדאד ובנו של סוחר-בדים אמיד, שהיה בארץ לצבע. סוירי, שתחביבו העיקרי, מל' כד הכדורגל, הוא עיסוקו בתולדותיה של מילחמת-העולם הראשונה (עליה יש לו בכיתו ספריה רבת-כרכים), החל את דרכו כשליח במשרד עורכי-דין, שרת בחייל-הים, למד מינהל-עסקים, היה איש הביטוח הלאומי וכשנים האחרונות עסקו הפועל וגזבר מרכזו.

בן הקונסול

נחוג ♦ בירושלים, יום-הולדתו ה-70 של **גידעון האוזנר** יו"ר יד ושם ומי שהיה, כנציג הליברלים העצמאיים, שר-בליתיק בממשלת יצחק רבין ועשר שנים קודם לכן, בתפקידו כיועץ המישפטי לממשלה, התובע במישפטו של אדולף אייכמן. האוזנר, שסיים לימודי פילוסופיה באוניברסיטה, לפני שפנה למישפטים, הוא בנו של רב יוצא פולין רבי-פעלים, שהיה בצעירותו אחד ממוכיריו של תיאודור הרצל. בבגרותו — ציר בבית הנבחרים הפולני (הסיים) ובשנות ה-30 הקונסול הכללי של פולין בתל-אביב — מעמד אותו ניצל להרחבת הסחר בין שתי הארצות, כמו יצוא טבק מן הגליל לפולין.

אלמנת הנשיא

נחוג ♦ יום-הולדתה ה-85 של **שירלי וויסגל**, אלמנתו של מאיר וולף וויסגל, אמרגן, מפיק ועורך, שהיה הרוח החיה מאחורי הקמת מכון ויצמן ברחובות, ובמשך שנותיו האחרונות גם נשיאו. וויסגל, יליד פולין שהיגר בגיל צעיר לארצות-הברית, עשה שם חיל גם בעיסוקי-שעשועים וגם בעסקנות ציבורית, כמזכ"ל הסתדרות ציוני אמריקה וכמקורבו של חיים וייצמן, לימים נשיא המדינה הראשון. אחד מעיסוקיו יוצאיה-הרופן הרבים של וויסגל: הוצאה לאור כאנגלית של שירי חיים נחמן ביאליק.

בן המשורר

נרצח ♦ בעת טיול בסניי, על-ידי שוטר מצרי שלקה בהתקפת טרור, בגיל 44, **המן שלח**, שופט שלום ירושלמי, יחד עם אשתו, שניים משלושת ילדיו ושלושה מטיילים אחרים. שלח היה בנו של המשורר המנוח וינתן (חופה שחורה) רטוש, ששמו הרשמי היה אוריאל שלח ואשר נתן לבו את שמו הפרטי הכנעני, שלח, שעשה את עבודת המאסטר שלו באוניברסיטה, בנושא הידועה כציבור, גם הספיק להיות מרצה באוניברסיטה לפני שעלה, ב-1979, לכס המישפט.

סופו של ענק

נפטר ♦ בהוליווד, ממחלת האיידס בגיל 59, **רוק הדסון**, שחקן הקולנוע שגם ניסיון-הרפיו הנואש שלו, לפני כמה שבועות בפאריס, לא הועיל לו. הדסון גבה-הקומה (2 מטר) גדל בשם רוי שרר פיציג'אלדה, היה טכנאי-מוסום ונהג-משאית, לפני שפתח בקריירה קולנועית בת 63 סרטים (רובם מערכונים). חלקם כשבת ויגו היא דוריס דיי, קומדיות כממש-חקי הפיגמה ואחרים. "המפורסם בהם הוא הענק).

במקומו של חיים הברפלד, העסקו מדי בתפקידו כיו"ר המח' לקה לאגוד המקצועי בהסתדרות ולמגנית-ליבו של יורם אוברקוביץ, יו"ר ועד עובדי חברת המשל, שהתחרה על התפקיד ולקה בליבו, משלא זכה במינוי.

מוות בשערי העיתון

(המשך מעמוד 9)

וכמה ידידים, הוא נאחו בעיתון בציפונריו, וזה המשיך להופיע, מוכה ועלוב, בצל ההצלחה הגדולה של מעריב, שהפך במהרה, "העיתון הנפוץ ביותר במדינה". סיפור חייו של נוח מוזס הוא סיפור שיקומו של ידיעות אחרונות. הכוח

הרכבות הארצישראל, שהיה כפוף למישטרת-המנדט. לאחר מכן פנה לידיעות אחרונות, והתמנה על-ידי אביו ככתב צבאי. לנוח מוזס לא היו אויבים. הוא היה — כשמו — נוח לבריות, פשרן מטיבעו, שהווי שמיים וארץ כדי להתפייס עם אנשים שרבו עימו. פולה

לא מכבר לקה בהתקף-לב, ורישמו ניכר בו. אך הוא חזר לאיתנו, וכי שבועות האחרונים אי-אפשר היה להכיר באותות המחלה. הוא נראה צעיר 72 שנותיו. כאשר הלכו השבוע ההמונים אחרי ארונו, גברו הניחושים על דרכו של ידיעות אחרונות מעתה והלאה.



הראשי של העיתון המתחרה, מעריב. משמאל: נוח מוזס מוביל את אחת המועמדות בתחרות מלכת היופי. שנערכת על-ידי לאשה. שגם הוא בבעלותו.



פולה מוזס בתצוגת-אופנה עם הדוגמנית בתיה דיסנצ'יק, אשתו של עידו, שהתמנה לפני חודשיים כעורך

יורשו העיקרי הוא הבן נוני — בן דורו של עידו דיסנצ'יק, העורך החדש של מעריב, שהוא בנו של אחד האנשים שנטשו את סכו של נוני, יהודה מוזס, לפני 37 שנים.

עזרה לו בכך, הוא נשאר אדם צנוע, גם כאשר העיתון, שבו שלט כיו"ר ההני לה, הפך שוב לעיתון רבי-העוצמה ביותר במדינה, וגדולי המייסד התחנך פו אליו.

המניע היה הזעם התהומי על המעשה של אנשי מעריב, והרצון הבלתי-נלאה לנקום את ניקמתו. השינאה בין שני העיתונים הפכה לאגדה בעיתונות הישראלית, כעזרת קרובי-משפחה שבא מצרפת, דוב יודקובסקי, המוח שמאחורי המיכצע, חזר ידיעות אחרונות לאיתנו, עלה אטיאט, הדבר את מעריב ועבר על פניו, והפך לעיתון הנפוץ ביותר.

נוח מוזס לא היה עיתונאי מבריק, אבל היה לו שכל ישר, והוא התמצא היטב בעניינים עסקיים. הממלאים תפקיד חשוב באימפריה של ידיעות אחרונות ומיישפתי מוזס, הצוות נוח מוזס ודוב יודקובסקי, שקיבל לידיו את האחריות אחרי מות יהודה מוזס, תפקיד היטב ונחל הצלחה עצומה.

אדם נוח

שוואיו של נוח מוזס נערכו באותה השנה שבה אירע משבר-מעריב. פולה היפה, ניצולת שואה, הוכיחה את עצמה כאשה חזקה עוד בחו"ל, במשך שמונה חודשים טיפלה, יחד עם שלושה צעירים שניצלו גם הם, 800 ילדים יהודיים ליד העיר האיטלקית בארי, "טיפלנו ב-800 שלדים", היא סיכמה תקופה זו בחייה.

בבואה ארצה התגיסה לגדודי הלוחמים והשתתפה בקרב על יפו, בשוך הקרב נערך מפקד של הכוחות הכובשים בנמלי-יפו, פולה טיפלה בעיתונאים. נוח מוזס בא לסקר את האירוע, והתרגש מן "החיילת היהודיה בנמל הערבי", הוא התאהב בה, והתחנך עימה כעבור כמה שבועות. הנישואין בנייהם היו מאז צעוק כים המשברים, שעברו על המישפחה.

נוח למד בגימנסיה הרצל, וכמו רבים מהתלמידים הצטרף לצופים הגיע לקיבוץ, הגרעין שלו עבר בעיר-החדש, ומשם לקיבוץ גשר. שפיק ללמוד נוח, שנולד ב-1912, בספיק ללמוד ארגונומיה בנאנסי שבצרפת, והתמחה בתוצרת-חלב ובפרייהוד, הוא שירת בצבא הבריטי, ומשם עבר למישמר



במסיבה שנערכה במלון דן לכבוד הוצאת המהדורה העברית של סיפורו של אבא אבן, צולמו דוב יודקובסקי (מימין), העורך-בפועל של ידיעות אחרונות עם פרס, נוח מוזס וגד יעקובי. זהו התצלום האחרון של מוזס לפני מותו.



כניגור רובינשטיין בית-המישפט איננו כבול

של הנאשמת כאב ודמעות. "היא השתחררה מהצבא ועומדת להתחתן עם בחר בלונדון. הייתי מיד נוסעת אליה לשם", אמרה.

קצת יותר מאשר על הפרשיות הקודרות, נדמה לי שלאמא יש כמה טענות שדוקות כאן. אנשים ניצלו אותה, אין לה כסף, ואפילו את שכר-טירחת עורך-הדין שילמה סתא שלנו הזקנה.

"אני לא מאמין שהיא תסיים את תקופת-המאסרה. אני לא רוצה לאמר אם תקבל חנינה או משהו אחר, אבל אני בטוח שהיא תצא. כי אחרת זה יכול להיות עונש-מוות בשבילה. היא חולה מאוד באסטמה.

השופטת קראה להיכנס לאולם לשמוע את גזר-הדין. "גוית היא פגעי רע שיש להגן על החברה הישראלית מפניה". הצהירה השופטת, ולי כיבדה את עיסוקי-השעשועון. היא רגה את הנאשמת לארבע שנות מאסר, כדי להרי את סלידתה מהעבירות והאישיות של אהובה גוית.